DAJDALOS-TAK KŘÍDLA MÍT - MIKY KLOBOUK

```
AMI            DMI
TAK KŘÍDLA MÍT,AŽ K NEBI JÍT,
AMI                      E          AMI
TU VOLNOST CO PTÁCI MAJ,CHTĚL TAKY MÍT.
           DMI
NEUMĚL ŽÍT,SVOU CESTOU JÍT,
AMI                E
VRAŽDU ZLOU VYKONAL,BŮH ZAČAL KLÍT.
AMI            DMI
SKÁLA JAK BŘIT,MUŽ DOLŮ SLÍT,
AMI                 E                      AMI
TÁLOS ZE SKÁLY SPAD,PTÁK ZAKŘIČEL A K NEBI VZLÍT.
C      G      DMI        AMI
ÚTĚK A STRACH,JAK ZLODĚJ PLÁCH,
C         G        DMI                E7
MYSLEL,ŽE NA KRÉTĚ,SCHOVÁ SE V ŠERU A TMÁCH.
AMI              DMI
TAK DAJDALOS ŽIL,VRAHEM UŽ BYL,
AMI               E        AMI
ČERNÉ,ZLÉ SVĚDOMÍ,A SYN MU ZBYL.

KDYŽ K NEBI VZLÍT,TAM CÍTIL KLID,
TREST KLIKU OD DVEŘÍ,RUKOU SVOU CHYT.
NEVZLÉTNUL SÁM,SYNA DO VÝŠEK VZAL,
JAK PLAMEN PÁLÍ TO,SYN LETÍ DÁL.
SLUNEČNÍ ŽÁR,KŘÍDLA MU VZAL,
PARAFIN TAVÍ SE,HLUBINY OTEVŘOU HLTAVĚ CHŘTÁN.
TAK STRAŠNÝ TREST,SEVŘENÁ PĚST,
JAK ŠÍPEM ZASAŽEN,K ZEMI JAK MRTVÝ PTÁK KLES.
CHORÁL MU HRÁL,TAKOVÝ ŽAL,
SYN IKAROS ZEMŘEL A ON ZŮSTAL SÁM.

UŽ NENAJDE KLID,CHCE SE JEN DŘÍT,
PRÁCE HO NETĚŠÍ,VŠAK MUSÍ JI MÍT.
ŽALM HRÁL MU DÁL,SRDCEM SE DRAL,
SVÝM VLASTNÍM OTROKEM,ZTRÁPENÝM,SOBĚ SE NA KONEC STAL.
```